

ת"פ 2080/09 - מדינת ישראל - משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה נגד צוות דא בע"מ, ח.פ., שרון בן שמואל דן,

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 2080-09 מ.י. משרד התמ"ת נ' צוות דא בע"מ ואח'
בפני כב' השופטת ד"ר אריאלה גילצר-כץ

בעניין: מדינת ישראל - משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה
ע"י ב"כ עו"ד חן אביטן

המאשימה

נגד

1. צוות דא בע"מ, ח.פ. 513577791
2. שרון בן שמואל דן, ת.ז. 008517427
ע"י הנאשם 2 בעצמו

הנאשמים

הכרעת - דין

1. כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, הריני להודיע כי החלטתי לזכות את הנאשמים מהמיוחס להם בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

כתב האישום:

2. בכתב האישום נטען כי מחודש 8/07 ועד לחודש 6/08 העסיקה הנאשמת 1 את העובד, מר אלכסנדר זאבי, ניכתה משכרו סכומים ולא העבירה אותם ליעדם, עבירה על-פי סעיף 26א לחוק הגנת השכר.

3. הנאשם 2 מואשם כי הפר את חובת הפיקוח המוטלת על נושא משרה בתאגיד. כמו כן נטען כי הנאשם 2 זומן לחקירה אצל המאשימה, לא התייצב ולא נענה לדרישה להמצאת מסמכים. בכך הפר הנאשם 2 את סעיפים 26 (ב), 26 (ג) ו- 26 (ד) לחוק הגנת השכר וכן במעשיו הפריע למפקח בשימוש בסמכויותיו על-פי חוק ארגון הפיקוח על העבודה תשי"ד - 1954.

מקצת טענות הנאשמים:

4. הנאשמים לא הפרו את חובתם שכן המתלונן קיבל את כל המגיע על פי חוק הגנת השכר. הכספים המוגנים הם כספי המשכורות והזכויות הסוציאליות ואלה נמסרו למתלונן.

5. לנאשמים לא ניתנה הזדמנות לטעון טיעוניהם כנגד כתב האישום "המתקן".
6. המאשימה לא הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם 2 הפר את חובת ההתייצבות. הנאשם 2 לא הפריע לאיסוף הראיות שכן המסמכים היו בידי המאשימה.
7. המתלונן פעל מתוך נקמה שכן פוטר מעבודתו. המתלונן לא הכחיש כי כל הכספים הועברו לחשבונו בקיבוץ. המתלונן הטעה את הנאשמים כיוון שמסר חשבונות של קופות פנסיה שגויות.
8. המאשימה לא הוכיחה אשמתו של הנאשם 2.

עדויות:

9. מטעם המאשימה העידו:
מר אליאור טובול, מפקח עבודה במשרד התמ"ת.
הרצל אלון, חוקר במשרד התמ"ת.
אלכסנדר זאבי, עובד לשעבר בנאשמת 1 (להלן: "המתלונן").
כמו כן הוגשו תמצית רישום ממרשם האוכלוסין ותדפיס רשם החברות.
מטעם הנאשמים העיד הנאשם 2.

הכרעה:

10. אין מחלוקת כי אומנם נוכו כספים משכרו של העובד בגין קרן פנסיה וקרן השתלמות (תלושי השכר מא/3) ואלה לא הועברו ליעדם במועד, כפי שעולה מנ/1 (מכתב מאת הנאשמים אל העובד מיום 13.8.08) וכן ממא/11 (מכתב מאת הנאשמת אל העובד מיום 29.4.08).
11. עם זאת, התרשמנו כי הנאשמים ביקשו להעביר את הכספים ליעדם, אולם לא ניתן היה להעביר את חלקו של העובד, מאחר שלא הועברו חלקי המעביד (נ/2 - מכתב מאת סוכנות הביטוח אל הנאשמת מיום 16.11.08).
12. הנאשם 2 הציג את נ/2 שבו מודיעה תושיה סוכנות לביטוח בע"מ לנאשמת:

"הנדון: זאבי אלכס ת.ז. 043601079
בהמשך לשיחה טלפונית עימך ולמכתבך מ-8/9/08 הרינו להזכיר, כי אין באפשרות קרן הפנסיה לקלוט רק את כספי תגמולי העובד, ללא כספי הפיצויים והתגמולים של המעסיק.

**הינך מתבקש להעביר אלינו את הכספים הנותרים בהקדם.
במידה ולא תעשה כן נאלץ להחזיר אליך את הכספים שהועברו עד כה."**

מסמך זה מוכיח כי הנאשמת העבירה כספים בעבור העובד (חלק עובד), אולם משלא הועברו סכומים בגין חלק המעביד לא ניתן היה להפקידם.

13. על המאשימה מוטל הנטל להוכיח אשמתם של הנאשמים. המאשימה לא הציגה מסמך מאת הקיבוץ לפיו כספי הפנסיה שהיו מיועדים למתלונן, שהוא חבר קיבוץ, לא הועברו בסופו של יום לקיבוץ.

14. זאת ועוד, התרשמנו כי המתלונן מסר בהסכם העבודה חשבונות של קופות פנסיה שככל הנראה היו שגויים או היסטוריים.

15. בהסכם העבודה נקבע (מא/10):

"14. העובד יבוטח בקרן פנסיה מקיפה "תשורה". מידי חודש עבודה, "מישנן" תעביר סכום השווה ל- 13.3% מהמשכורת החודשית של העובד (המהווים 8.3% פיצויים + 5% תגמולים), וכן סכום נוסף בשיעור של 5% מהמשכורת החודשית שינוכו מהמשכורת החודשית של העובד.

....

"17. "מישנן" תפריש לקרן השתלמות "כנרת" סכום השווה ל- 7.5% משכורתו החודשית של העובד, ובמקביל ינוכה ממשכורתו החודשית של העובד סכום השווה ל- 2.5% ממשכורתו החודשית, הכול בכפוף להוראות הקרן ולהוראות פקודת מס הכנסה בנדון. העובד ישא בכל חבות במס בקשר עם התשלומים לקרן ההשתלמות." (הדגשה לא במקור - א.ג.כ).

16. המתלונן העיד כי הוא זה שהורה לנאשמת להעביר כספים לקרן הפנסיה שהיה ברשותו:

"הייתה לי קרן פנסיה מהמעביד הקודם. זאת הייתה למעשה קרן פנסיה גם של הקיבוץ וביקשתי להעביר את התשלומים לאותה קרן פנסיה. קרן הפנסיה הזאת הייתה בהתחלה "ה.ע.ל" ואח"כ "פריזמה" וזאת הייתה קרן פנסיה שעוד הייתה לי אצל לני, המעביד הקודם שלי."

(עמ' 10 לפ' שורות 14-16 לעדות זאבי)

17. התחוויר כי הקרן שנמסרה על ידי המתלונן שינתה את שמה:

**"ש. איזו התייחסות בהסכם יש בקשר לפנסיה ?
ת. התייחסות בסעיף 14 ובסעיף 17 לקרן השתלמות "כינרת" שזו הייתה קרן של חברת פריזמה. אח"כ נקנתה ע"י בנק הפועלים ועד היום היא נקראת כינרת."**

(עמ' 11 לפ' שורות 5-7 לעדות זאבי)

18. המתלונן העיד כי כל הכספים הועברו לב"כ:

ש. נכון שהתקיימה פגישה עם לבנברג בקשר לכל יתרות הכספים המגיעים לך?

ת. כן.

ש. נכון שהעברתי ב- 13.8 את כל יתרות הכספים ?

ת. כן. ראיתי את המכתב הזה. עד כמה שאני זוכר זה עבר לעו"ד מיכל גריידי.
לא קיבלתי אף אגורה שחוקה."

(עמ' 13 לפ' שורות 19-23 לעדות זאבי)

19. בסופו של יום, הופקדו הפרשות העובד כפי שניתן לראות מדו"ח רבעוני לעמית של קרן הפנסיה "פסגות" נכון לרבעון הראשון של שנת 2012 (מא/7).

20. על פי סעיף 25 ב לחוק הגנת השכר, מעסיק שניכה סכומים משכרו של העובד ולא העבירם ליעדם, עובר עבירה פלילית. אולם בסעיף 26 (ג) לחוק נקבע כי אם נעברה עבירה כאמור לפי סעיף 25 ב קיימת חזקה לפיה נושא משרה בתאגיד הפר חובתו, אלא אם הוכיח נושא המשרה כי עשה ככל שניתן כדי למנוע את העבירה.

21. במקרה דנא הוכח כי הנאשמת 1 ביקשה להעביר כספי העובד, אולם בשל מצבה הכלכלי לא העבירה כספי המעסיק, ובשל כך סירבה קרן הפנסיה לקבל את הכספים. אולם בסופו של דבר הכספים הופקדו (מא/7).

22. נציין כי ערים אנו לקושי שהיה בפני הנאשם להמציא מסמכים להוכיח חפותו שכן הנאשם מרצה עונש מאסר בפועל וחלפו 3 שנים מסגירת המכללה שאותה ניהל וחמש שנים מהגשת כתב האישום כנגדו.

23. על המאשימה מוטל נטל הראיה להוכיח את יסודות העבירה מעל לכול ספק סביר ובענייננו לא עלה בידי המאשימה לעשות כן. וכבר נפסק:

"נטל ההוכחה בהליך הפלילי ממילא מוטל על התביעה. משכך, על התביעה חובת הוכחת האשם של הנאשמים מעבר לספק סביר על בסיס הראיות שהיא מעמידה בפני בית המשפט. העדר ראיות שהיו יכולות לשמש את הנאשם, בהקשר זה, יכול להקים ספק סביר, אותו ממילא על התביעה להרים..." (עפ' 2869/09 חאמד זינאתי נ' מדינת ישראל - ניתן ביום 9.11.11 - פורסם במאגרים האלקטרוניים. שם עמ' 28).

זימון לחקירה:

24. זימונו של הנאשם 2 נעשה לכתובת הרשומה של החברה ברשם החברות (רח' העלייה 45 תל-אביב) (מא/1, מא/2) ולא לכתובת של הנאשם 2 ברשם החברות (גלעין 6/2 פתח-תקווה). לא נעלם מעיני כי על גבי אישור המסירה מופיעה חתימה, אולם לא ברור כלל של מי היא ולא ניתן לקבוע מעל לכל ספק סביר כי הנאשם קיבל לידיו את הזימון. בסיכומי הודה הנאשם בזימונים שקיבל מהחוקר (סעיף ז' 3 לסיכומי) אולם

טוען שלא הפריע לחוקר לאסוף ראיותיו. עם זאת, נוכח ההמצאה שאינה על פי דין, לא מצאתי מקום להאשימו בשל כך ולו מחמת הספק.

סוף דבר:

25. הנאשמים מזוכים מהעבירות שיוחסו להם בכתב האישום מחמת הספק.

26. **ניתן להגיש ערעור בזכות לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים בתוך 45 ימים מיום המצאת הכרעת דין זו.**

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ה (07 אוקטובר 2014), במעמד הצדדים

ק. אסף כהן